

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Он тоғызыншы бөлім

Jeff Pippenger

2025-12-25

Он тоғызыншы сан

Яһуда руының Арыстаны — бұл Исаға берілген атау, ол Мәсіхтің Өзінің пайғамбарлық Сөзін мөрлеп, содан кейін оның мөрін ашудағы ісін айқындайды. Аян кітабының бесінші тарауында Яһуда руының Арыстаны, сондай-ақ Дәуіттің түбірі болып табылатын Тұлға, кітапты ашуға жеңіп шықты. Дәуіттің «түбірі» Есей еді, ал Есейдің түбірі Пәрес, оның түбірі Яһуда, оның түбірі Жақып, оның түбірі Ысқақ, ал оның түбірі Ыбырайым еді. Дәуіттің немесе Есейдің түбірі Яһуда руының Арыстанымен байланысты түрде аталғанда, бұл Басы мен Соңының, яғни Альфа мен Омеганың қағидаттарын айқындайды. Аян кітабының бірінші тарауында Иса Мәсіхтің Аянының мөрі ашылғанда, Оның мінезінің басты сипаты — Оның Альфа мен Омега екендігі. Оның кім екендігі, сондай-ақ Яһуда руының Арыстаны Өзі уақыты жетті деп белгілеген кезде мөрлеген пайғамбарлықтардың мөрін ашу үшін қолданылатын қағидат болып табылады.

Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің мөрінің ашылуы — Оның еркіне сай оянуларды туғызу үшін Өз Сөзінің құдіретін қолданатын Құдайдың құтқару ісінің бір бөлігі. Уайт әпке Даниял мен Аян кітаптары тереңірек түсінілген кезде арамызда ұлы бір ояну көрінетінін айтады. Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің нұры Оның еркіне сай ояну мен реформацияны тудырады.

Уайт әпке соңғы күндерге назар аудара отырып, ақырғы күндері Құдай халқының арасында жүзеге асатын ұлы реформаны меңзейді. Қасиетті тарихтағы жанданулар мен реформалардың бәрі Құдай Сөзінен туындады, әрі сол қасиетті кезеңдердің әрқайсысы жексенбілік заңнан аз ғана бұрын басталатын соңғы ұлы жандану мен реформаны нұсқады. Сол жанданулар Құдай Сөзінің мөрінің ашылуы арқылы жүзеге асады. Жеті күркіреу он екінші тараудағы Даниял кітабы сияқты мөрленіп қойылған еді.

Шашырау кезеңінің 1260 санының рәмізімен байланыстырылатын пайғамбарлық сипаттарын қолданған кезде, біз Аян кітабының он бірінші тарауында Мұса мен Ілиястың көшеде үш жарым күн бойы өлі жатқанын көреміз. Он сегізінші аятқа келгенде, Құдайдың қаһарының уақыты жеткен болады. Мұса мен Ілияс адамзатқа берілген сынақ мерзімінің жабылар сәтінің дәл алдындағы Құдай халқын бейнелейді. Олар Иса айқышқа шегеленген Содом мен Мысырдың көшелерінде рәміздік 1260 күн бойы шашыраңқы күйде болады.

Мұса мен Ілиясқа үшінші аяттан бастап жетінші аятқа дейін, өздері көшеде өлтірілетін жерге дейін, өз куәліктерін беруге күш берілді. Жохан екінші аятта ғибадатхананы өлшеп болды, содан кейін Мұса мен Ілиясқа, аза киімін киіп, өз куәліктерін беруге күш берілді. Ілияс пен Мұсаның хабары 1844 жылы Филадельфиялық Миллериттік адвентизмге берілді, ал 1863 жылға қарай олардың дауыстары ұрпақтан ұрпаққа беріліп келе жатқан

әдет-ғұрыптар мен салт-дәстүрлердің астында көміліп қалды. Оларға “аза киімін” киіп, үш жарым жыл бойы өз куәліктерін беруге күш берілді; бұл 1863 жылдан бастап үдей түскен қараңғылықтың нышаны еді.

Уайт әпкенің жеті күн күркіреуін бірінші және екінші періштелердің оқиғаларын білдіреді деген анықтамасын «жол үстіне жол» қағидасы бойынша қолданғанымызда, біз хабармен түсіп келе жатқан періштеден басталатын бір тарихты құрамыз; алайда, «жол үстіне жол» қағидасы бойынша, сол періште әрі бірінші, әрі екінші періште болып табылады. Бірі 1840 жылдың 11 тамызында бір аяғын құрлыққа, бір аяғын теңізге қойды, ал екіншісі 1844 жылдың 19 сәуіріндегі түңілу сәтінде келді.

Әрбір параллель тарихтағы келесі межелік белгі — Құдайдың қолы, ол Хабаққұқтың кестелерімен байланысты. Бірінші періштемен бірге 1843 жылғы кесте жасалды, бірақ кейбір сандарда қате болды. Екінші періштемен бірге Құдайдың қолы — Хабаққұқтың кестелерінің межелік белгісі; бұл Оның қолын қателіктен алып тастаған кезде бейнеленді. Ол Өз қолын алып тастағанда, хабар 1844 жылғы 22 қазандағы түңілуге аз ғана уақыт қалғанда, Экзетер лагерлік жиналысындағы шарықтау шегіне дейін біртіндеп дамыды.

Екі сызық бүкіләлемдік хабарды айқындайды, өйткені келетін періште бір аяғын құрлыққа, бір аяғын теңізге қояды, ал шабыт бізге мұның бүкіләлемдік хабарды білдіретінін хабарлайды. Сондай-ақ әлгі періште он қыз туралы астарлы әңгімедегі кідіріс уақытының басталуын да айқындайды. Осы алғашқы межеде біз Құдайдың қолының жалғандықты тудырып жатқанын да көреміз. 1844 жылғы 19 сәуірде, пайғамбарлық тұрғыдан, аян өтірік айтқандай болып көрінді, бірақ төзімі барлар күтті, және аян кешеуілдегенімен, ол өтірік айтқан жоқ. Бірақ біз құрып жатқан сызық басталған кезде, алғашқы түңілудің жалғандығы алғашқы меженің бір сипаты ретінде белгіленеді.

Сонда Құдайдың қолының белгісі мен Хабаққұқтың тақталары Құдайдың бір қателікті жауып тұрғанын, содан кейін Өз қолын сол қателіктен алып тастағанын көрсетеді. Миллершілер тарихында бұл қателік Құдайдың рұқсатымен 1842 жылдың мамырында, сызба басылып шыққан кезде, орын алды; ал кейін, 1843 жыл аяқталған кезде, бұл қателік айқын көрінді. Бірақ біраз уақыт өткен соң ғана Жаратқан Ие сандардағы сол қателіктен Өз қолын алып тастады. Бұл қателік 1842 жылдың мамырынан бастап, алғашқы түңілу кезеңінен кейінгі бір уақытқа дейін созылды. Бірінші періштенің тарихында Құдайдың қолы мен Хабаққұқтың тақталары 1842 жылдың мамырында белгіленген, ал екінші періштенің тарихында Оның қолын алып тастауы алғашқы түңілуден көп ұзамай болды.

Бұл «қолдың» белгісін пайғамбарлық кезең ретінде айқындайды. Ол — Оның қолы қателікті жауып тұруынан басталып, содан кейін Оның қолының қателіктен алынуымен аяқталатын кезең. Оның қолының жабуы және ашуы — Яһуда руынан шыққан Арыстанның пайғамбарлық нұрды мөрлеп, содан соң мөрін ашуы арқылы атқаратын ісінің көрінісі. Ол шындықты жапты, содан кейін сол шындықтың өзін — бастапқы нұрға қайшы келмейтін басқа бір нұрда — ашып көрсетті. Ол мұны Миллериттердің Түн ортасындағы айқайының жандануын және реформасын жүзеге асыру үшін істеді.

Періштенің келуімен басталған кідіру уақыты Оның қолы алынған кезде аяқталды; осының нәтижесінде пайғамбарлық нұр мөрінен шешіліп, «жетінші ай қозғалысын» бастады. Сол қозғалыс Экзетердегі лагерьлік жиында Түн ортасындағы айқай хабарына алып келді; онда бұл хабар ұлы түңілу сәтіндегі жабық есікке дейін тасқын толқындай күшейе түсті. Құдай Сөзінің мөрі шешілуі арқылы көрінген Құдай күдіретінің айқындалуы барған сайын өрши түскен рухани ояну мен реформаны туғызды.

1863 жылы Лаодикеялық миллерит қозғалысына Иорданнан өтуге тыйым салынды, әрі Илияс пен Мұсаны таспен ұрғаны үшін шөлге жіберілді. Уильям Миллердің хабары Илиястың хабары болды, ал Миллердің іргелі хабары Мұсаның «жеті уақыты» еді. «Жеті уақытты» теріске шығару — Мұсаны өлтіру, ал Миллер ұсынған іргелі шындықты теріске шығару — Илиясты өлтіру еді. 1863 жылы хабаршы да, хабар да көшеде өлтірілді, содан бастап оларды табудың жалғыз жолы — Еремияның ежелгі жолдарынан олардың қабірлерін іздеу болды. Олар көшеде өлі жатты — яғни қайта тірілгенге дейін. Олар «жеті күн күркіреуінің болашақ оқиғалары» «өз ретімен ашылатын» кезде — жүз қырық төрт мыңның тарихында — қайталанғанда қайта тіріледі.

Бірінші періштенің тарихы екінші періштенің тарихының үстіне қабаттастырылған кезде, пайғамбарлық құрылым Мәсіхтің қолын қадағалап жүруге арналған бір сілтеме нүктесін береді; бұл — Түн ортасындағы айқайдың жолы үстіндегі жарық. Түн ортасындағы айқайдың бастапқы нұры сол жолды жарықтандырады, әрі сол жолмен жоғары қарай бастап баратын — Оның «даңқты оң қолының» нұры.

«Мен өзімді нұр қоршағандай, әрі жерден жоғарылай, барған сайын биіктеп бара жатқандай көрдім. Мен дүниедегі адвент халқына қарау үшін бұрылдым, бірақ оларды таба алмадым. Сол кезде маған бір дауыс: “Қайта кара, және сәл жоғарырақ кара”, — деді. Осыдан кейін мен көзімді жоғары көтеріп, дүниеден әлдеқайда жоғарыға салынған түзу де тар жолды көрдім. Осы жолмен адвент халқы жолдың арғы шетінде орналасқан қалаға қарай сапар шегіп бара жатты. Жолдың басында, олардың арт жағында, жарқыраған нұр орнатылған еді; періште маған оның “түн ортасындағы айқай” екенін айтты. Бұл нұр бүкіл жол бойына сәуле шашып, олардың сүрінбеуі үшін аяқтарына жарық беріп тұрды.»

«Егер олар дәл өздерінің алдында болып, оларды қалаға бастап бара жатқан Исаға көздерін қадап тұрған болса, олар аман еді. Бірақ көп ұзамай кейбіреулер қалжырап, қаланың әлі тым алыс екенін айтып, оған бұдан бұрын-ақ кіріп қоямыз деп күткендерін білдірді. Сонда Иса Өзінің даңқты оң қолын көтеріп, оларды жігерлендіретін; Оның қолынан адвент тобының үстінен толқындай жайылған нұр шықты, сонда олар: “Аллилуйя!” — деп жар салды. Ал басқалары ойланбастан өздерінің артындағы нұрды теріске шығарып, оларды соншалық алысқа дейін бастап келген Құдай емес деді. Сонда олардың артындағы нұр өшіп қалды да, аяқтарының асты қап-қараңғылыққа батты; олар сүрініп, нысананы да, Исаны да көзден жоғалтып, жолдан тайып, төмендегі қараңғы да зұлым дүниеге құлап түсті». Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Мәсіх Өзінің даңқты білегін көтергенде, Ол Өз халқын жетелеу ісінің нышаны ретінде Өзінің «қолын» қолдануда. 1840 жылғы 11 тамызда төмен түскен бірінші періштемен екінші періштенің келуін өзара байланыстыра қарастырғанда, екі періштенің де қолдарында бір хабар болғанын көреміз.

Маған көктегі күллі жаратылыстың жерде жүріп жатқан іске қаншалықты мүдделілік танытқаны көрсетілді. Иса жер тұрғындарына Өзінің екінші рет көрінуіне даярлануды ескерту үшін құдіретті бір періштені түсуге жіберді. Періште көкте Исаның алдынан аттанған кезде, оның алдында аса жарқын әрі даңқты бір нұр жүріп отырды. Маған оның миссиясы жерді өз даңқымен нұrlандыру және адамзатты Құдайдың келе жатқан қаһары туралы ескерту екені айтылды. ...

«Жерге түсу үшін тағы бір құдіретті періште жіберілді. Иса оның қолына бір жазбаны берді, ал ол жерге келгенде: “Бабыл құлады, құлады”, — деп жар салды. Сонда мен тағы да үміті үзілгендердің көздерін көкке көтеріп, Иелерінің келуін сеніммен әрі үмітпен күтіп тұрғанын көрдім. Бірақ көпшілігі ұйқыдағыдай меңіреу күйде қала бергендей көрінді; дегенмен олардың жүздерінен терең қайғының табын көре алдым. Үміті үзілгендер Жазбалардан өздерінің кідіру уақытында тұрғанын және аянның орындалуын шыдамдылықпен күтуге тиіс екенін көрді. Оларды 1843 жылы өз Иелерін күтуге жетелеген сол дәлелдер, Оны 1844 жылы да күтуге жетеледі. Алайда мен көпшіліктің 1843 жылы олардың сенімін айқындаған қуатқа ие болмағанын көрдім. Көңілдерінің қалуы олардың сенімін басып тастаған еді». Early Writings, 246, 247.

Екі періште де үшеуі бірігіп бір рәмізді құрайтын үш періштенің бірі болып табылады; сондықтан әрқайсысы өзіне тән ерекше хабарды білдірсе де, олар білдіретін хабар тұрғысынан өзара сәйкес келеді. Екі періштенің де қолында сынақты білдіретін «жазу» бар. «Бірінші және екінші періштелер» үшінші періштеге «параллель жүруге тиіс».

«Құдай Аян 14-тараудағы хабарларға пайғамбарлық желісінде өз орнын берді, әрі олардың ісі осы жердің тарихы аяқталғанға дейін тоқтамауға тиіс. Бірінші және екінші періштенің хабарлары осы уақыт үшін әлі де шындық болып табылады және олар бұдан кейін келетін осы хабармен қатар жүруге тиіс. Үшінші періште өзінің ескертуін қатты дауыспен жариялайды. “Осыдан кейін,— деді Жохан,— мен көктен түсіп келе жатқан, зор билігі бар басқа бір періштені көрдім, және жер оның салтанатымен нұrlанды.” Осы нұrlануда үш хабардың да жарығы біріктірілген». The 1888 Materials, 803, 804.

Уайт ханым үшінші періштені Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште ретінде айқындайды және бірінші мен екінші періштелер Аян кітабының он сегізінші тарауындағы үшінші періште бейнелейтін пайғамбарлық тарихпен қатар жүруге тиіс екенін көрсетеді. Осылайша, ол бірінші періштенің 1840 жылғы 11 тамыздағы түсуін 9/11-мен сәйкестендіріп, Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің «үшінші періште» екенін айқындайды. Үшінші періште — үшеуінің соңғысы, әрі ол біріншісі арқылы типтендірілген; сондықтан да Уайт ханым бізге бірінші періштенің миссиясы Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің миссиясымен бірдей болғанын хабарлайды, өйткені екі періштенің де миссиясы жерді «оның салтанатымен нұrlандыру» болды.

«Жеті күн күркіреуі» үшінші періштенің тарихында қайталанатын бірінші және екінші періштелер тарихының ішіндегі оқиғалардың жіктелуін білдіреді. Рухани шабыт бізге осы тарихтарды «жолма-жол» үйлестірген кезде, бірінші періштенің 1840 жылғы түсуі Оның 11-қыркүйектегі түсуімен сәйкес келетінін көрсетіп берді. Бұл екі куәгермен бірге желініп қабылдануы тиіс сыналатын хабарды айқындайды және көңіл қалушылықты бірінші межелік белгімен сәйкестендіреді.

«жеті күркір» көңіл қалудан басталып, одан да зор көңіл қалумен аяқталатын пайғамбарлық кезеңді білдіреді.

Бірінші періштенің түсуінің пайғамбарлық желісі екінші періштенің келуімен сәйкестендірілгенде, ол «ақиқаттың құрылымын» қалыптастырады. Ақиқат үш қадам ретінде анықталады, мұнда бірінші және соңғысы бірдей, ал ортаңғы қадам бүлікті білдіреді. Алғашқы екі періштені осы үлгімен сәйкестендіру арқылы бірінші және екінші періштелерден тұратын бір құрылым пайда болады; бұл Аян он сегіздегі үшінші періштені бейнелейді, әрі Аян он сегіздегі үшінші періште бірінші және екінші періштелердің екеуінің де қосындысы болып табылады.

Аян кітабының он сегізінші тарауындағы үшінші періште екі дауыстан тұрады. Бірінші дауыс 9/11 кезінде Нью-Йорктің ғимараттары құлаған кезде орындалды, ал төртінші аяттағы екінші дауыс — жексенбілік заң. 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі кезеңнің ішінде Аян кітабының он сегізінші тарауындағы үшінші періште бірінші және екінші періштелердің үйлесімін білдіреді. Жағдай осылай болғандықтан, сол екі періштенің тарихын «жол үстіне жол» қағидасы бойынша Аян кітабының он сегізінші тарауындағы үшінші періштенің тарихын бейнелеу үшін қолдану — бірінші және екінші періштені бірінші және екінші періштемен сәйкестендіру болып табылады.

Екі періште бірінші түңілуге келіп жетеді; әрі екі періштенің де өзара пайғамбарлық байланысы бар, әрі екеуінде де періштенің қолындағы сынақ хабары бар. Бұдан кейін осы желіде көрсетілетін межелік белгі — Құдайдың қолымен тікелей байланысты Хабақкуқтың тақталары. Бірінші періштенің желісінде 1843 жылғы кесте 1842 жылдың мамырында жасалды, ал екінші періштенің желісінде ешқандай кесте болған жоқ. Кесте екінші періштенің келуімен аяқталған еді. Екінші періштенің желісіндегі Хабақкук тақталарының межелік белгісі — 1843 жылғы кестенің сандарындағы қателіктен Құдайдың қолын алып тастауы.

Оның қолы бірінші періштенің жолбелгісіндегі қателікті жауып тұрды, әрі дәл сол жолбелгінің өзінде, екінші періштенің сызығында, Оның қолы алынды. Осылайша, бірінші және екінші періштенің параллель сызықтарындағы Хабаққұқтың кестелерінің жолбелгісі екі қадамды білдіреді. Бірінші қадамда Оның қолы қателікті жауып тұрады, ал Хабаққұқтың кестелерінің жолбелгісі кезеңінің соңында Ол Өз қолын алып тастайды. Кідіру уақыты екінші періштенің келуімен басталды, ал кідіру уақыты Оның қолын алып тастаудан басталып, біртіндеп аяқталады. Хабаққұқтың кестелерінің жолбелгісі басында Мәсіхтің қолымен және соңында Оның қолымен белгіленген уақыт кезеңін білдіреді.

Алғашқы көңіл қалушылықта екі қол белгіленеді, әрі екеуінде де қабылданып, желінуі тиіс сынақ хабар бар. Содан кейін іргелі ақиқаттарды бейнелейтін пайғамбарлық уақыт кезеңі басталады; ол Құдайдың қолының жабуымен басталып, Оның қолының ашуымен аяқталады. Келесі waymark — Эксетердегі лагерьлік жиналыс, онда түн ортасындағы айқай Мәсіхтің қолына еріп Ең Қасиетті Орынға кіретіндерді бөліп, тазартады.

Мәсіх Ең Қасиетті Орынға кірген кезде, Ол қолын көкке көтеріп, уақыт енді болмайды деп ант берді. Ол дәл сол сәтте үшінші періштенің тарихында қайталанатын алғашқы екі періштенің тарихын білдіретін «жеті күн күркірін» мөрлеп қойған еді. Ол «жеті күн күркірін» Даниял кітабының он екінші тарауындағы пайғамбарлықтарды мөрлегеніндей етіп мөрледі. Даниялдың он екінші тарауында, үш рәміздік уақыт кезеңінің біріншісінде, Мәсіх екі қолын да көкке көтеріп, Құдай халқының бытыратылуы аяқталған кезде, «таңғаларлық адамдар» болғандар тазартылады және құрбандық ретінде жоғары көтеріледі деп жариялайды. Қазіргі уақытта біз қарастырып отырған бірінші және екінші періштелердің құрылымы әрбір қадамда Құдайдың қолын рәміздік түрде танытады.

Ол ақиқатты жапқанда, бұл түңілу туғызады, ал Ол қолын алып тастағанда, нұр пайда болады, және сол нұр — Түн ортасындағы Айқай хабарының нұры. Бірінші түңілуден ұлы түңілуге дейін альфа мен омеганың таңбасы бар, әрі бұл ақиқаттың құрылымының ішінде баяндалған. Бастау соңының бейнесі болып табылады, ал екі түңілу арасындағы жолайрық Хабақұқтың кестелерінің мөрленуі мен мөрінің ашылуының әсерін бейнелейді; бұл — Еремияның көне жолдарының ашылуы, әрі жексенбілік заңның алдында, аяқталған ғибадатхана барлық таулардан жоғары көтерілерден бұрын, ғибадатхана тұрғызылатын іргетасты білдіреді. Ақиқат сөзіндегі ортаңғы жолайрық бүлікті білдіреді, ал бидай мен арамшөптің ақырғы бөлінуімен бейнеленген тарихта ол ақылсыз қыздардың бүлігін көрсетеді.

Хабақұқтың тақталарының белгі-нысанымен бейнеленген бүлік үдемелі ретінде көрсетілген, өйткені ол бір ғана белгі-нысан емес, қайта Құдайдың қолымен бейнеленген айқын басталуы мен аяқталуы бар бір кезең. Алғашқы күйініште Құдайдың қолы екі рет көрінеді, өйткені қолдарында хабар бар екі періште бар. Бүліктің келесі белгі-нысанының да бастайтын және аяқтайтын қолы бар, сондықтан оның пайғамбарлық сипаттарында да екі қол бар. Ұлы күйініштің үшінші белгі-нысаны Мәсіхтің Өз қолын көтеріп, көкке ант еткенін айқындайды; дәл сол үзіндіде жеті күн күркіреуі мөрленіп жабылған, Даниялдың он екінші тарауындағыдай. Біз қазір қарастырып отырған алғашқы екі періштенің пайғамбарлық құрылымының аяқталуын періште белгілейтін дәл сол тұста, Ол пайғамбарлық уақыттың қолданылуын аяқтап, Өзін Даниял кітабындағы параллель үзіндіге орналастырады; ол жерде Ол бір қолын емес, екі қолын көтеріп тұр.

Даниялдың он екінші тарауында кейінгі күндерде ашылатын үш пайғамбарлық мерзім бар, өйткені кейінгі күндерде Құдай халқының басына түсетіні осы. Даниялдың соңғы шарықтау көрінісінде ең әуелі аталатыны — Құдайдың қалдық халқын бейнелейтін Даниялдың сол істі де, аянды да түсінгені. Даниял жазып қалдырған ең соңғы нәрсе — білімнің артуын Яһуда руының Арыстаны түсінетіндер деп ерекшеленетін Құдай халқының арасында соңғы

жаңғыру мен реформаны жүзеге асыру үшін қалай қолданғаны. Ол Аян кітабындағы «жеті күн күркіреуін» Даниялдың он екінші тарауындағы «үш мерзімнің» ашылуымен байланыстыра ашу арқылы Өз халқын мөрлеуді жүзеге асырады.

Иса Құдай халқының күшін бытыратып тастаудың пайғамбарлық үш жарым күні аяқталғанда, барлық «ғажайыптардың» да аяқталатынын айқындағанда, Ол Аян кітабының он бірінші тарауындағы көшелерде жатқан өліліктің үш жарым күні аяқталған 2023 жылдың шілде айын көрсетіп тұр. Енді ғажайыптар жексенбілік заңнан бұрын аяқталуға тиіс еді. Ол 2023 жылдың шілде айын бір емес, екі қолын да көтеру арқылы белгіледі. Осылай ете отырып, Ол Миллершілер тарихындағы қателіктен қолын алып тастаған кездегідей, кідіріс уақытының аяқталғанын белгілеп тұрды. Алғашқы түңілу 2020 жылғы 18 шілдеде болды, бұл Миллершілердің алғашқы түңілуі арқылы бейнеленген еді; содан кейін кідіріс уақыты басталып, Ол Өзінің қолын екінші рет созып, 2023 жылдың шілдесінде Өзінің қалдық халқын жинағанға дейін жалғасты.

Бірінші түңілу Құдайдың қателікті қолымен жабуымен бейнеленген; Миллериттер үшін бұл 1844 жылғы 22 қазанның орнына 1843 жылын айқындау еді. Бұл түңілу он екінші тараудың он екінші аятында бейнеленген. Бірінші түңілу Оның қолының сол қателікті жабуымен көрсетілген және алғашқы түңілуге ұшыраған Миллериттер арқылы типтендірілген. Он екінші аяттағы сөз — “жетеді”. Мың үш жүз отыз беске дейін күтіп, соған “жететін” адам бақытты; 1844 жылғы 19 сәуірдегі түңілуге “жететін” адам бақытты. “Жетеді” деп аударылған сөздің мағынасы — “тию”. Миллериттер 1843 жыл 1844 жылға тиген кезде өздерінің алғашқы түңілуін бастан өткерді. Даниял кітабының он екінші тарауындағы он екінші аят 1844 жылғы 19 сәуірдегі алғашқы түңілуді де, бірақ одан да тікелей 2020 жылғы 18 шілдедегі алғашқы түңілуді де айқындайды.

Білім артатын және бидай мен арамшөптің түпкілікті ажыратылуын жүзеге асыратын ақырзаман кезінде мөрі ашылатын үш кезеңнің алғашқы пайғамбарлық кезеңі мен соңғы пайғамбарлық кезеңі — бір жүз қырық төрт мыңды мөрлейтін пайғамбарлық нұрдың мөрінің ашылуын осылайша айқындайтын — бірдей пайғамбарлық кезең болып табылады.

Жетінші аяттың бірінші мерзімі — Аян он бірдегі үш жарым күнге тиесілі шашыраудың 2023 жылғы шілдедегі аяқталуы, ал он екінші аяттағы мерзім — сол шашыраудың 2020 жылғы 18 шілдедегі басталуы. Альфа мен Омега Даниял он екідегі жеті күркіреудің тарихын 2020 жылғы 18 шілдедегі түңілуден басталып, үш жарым нышандық күннен кейін, 2023 жылғы шілдеде аяқталатын тарих ретінде белгілеп қойған еді. Соншалықты маңыздысы — Альфа мен Омега соңғы кідіріс уақытының басталуы мен аяқталуын белгілеген кезде, Ол көкке бір қолын емес, екі қолын да көтеріп, мәңгі-бақи тірі Тұлғамен ант етті.

Адам Ұлы болып табылатын Құдай Ұлы Мәсіх әуелі Ыбырамды уәдемен шақырып, содан кейін сол уәдені антпен растаған кезде Құдайдың келісім халқы туралы хикаяның шарықтау шегі басталған дәл сол жерде Әкемен анттасуда. Аяқ киімді шеш, сен қасиетті жерде тұрсың!

Үш пайғамбарлық кезеңнің ортаңғы хаты — он бірінші аяттағы 1290 жылда бейнеленген Ыбырайым мен Пауылдың келісім уақытындағы 430 жылдық пайғамбарлығының омега-орындалуынан өзге ештеңе емес. Бұл аятқа Миллериттік түсінікпен қарағанда, папалыққа арналған отыз жылдық даярлық кезеңі, содан кейін келетін папалық қудалаудың 1260 жылы айқындалады. Ыбырайымның 430 жылы белгілі бір ұлттағы құлдық пен азат етілуді білдіреді, мұнымен қатар алғашқы отыз жыл Иеміздің Ыбырайыммен келісімге кіруін көрсетеді. Діни қызметкерлерге арналған отыз жылдық даярлық 1989 жылы, ақырғы уақытта басталды, ал бұл отыз жыл жексенбілік заң кезінде аяқталады; сол кезде аят қаңыратып бос қалдырушы жиіркеніштің орнатылатынын көрсетеді, әрі содан кейін ол Құдай халқын Аян кітабының он үшінші тарауындағы Жоханның 42 рәміздік айына сәйкес келетін 1260 рәміздік жыл бойы қудалайтын болады.

Жүз қырық төрт мыңның реформаторлық қозғалысы 1989 жылы басталды, сол кезде Жаратқан Ие жексенбілік заңнан басталатын түн ортасындағы дағдарыс кезінде қызмет ету үшін діни қызметкерлер қауымын дайындау ісін бастады. Альфа мен Омега Хиддекелдің суларының үстінде тұрып, екі қолын да көкке көтеріп, 2020 жылғы 18 шілдеден 2023 жылғы шілдеге дейінгі шашырау орындалғанда, Мәсіхтің Өз Құдайлығын адамзатпен біріктіру ісімен байланысты ғажайыптар тәмамдалатынына ант етті.

Бұл — жеті күн күркірінің желісіндегі оныншы тараудың сол бір жариялауы; өйткені Ол сол жерде уақыттың пайғамбарлық қолданылуын аяқтап қана қойған жоқ, сонымен бірге жетінші кернейдің үні естілетін күндерде Құдайдың құпиясы аяқталатынын да айқындап көрсетті. Даниялдың он екінші тарауындағы параллель үзінді 2023 жылдың шілде айында бытырау аяқталған кезде, Мәсіхтің екі параллель үзіндіде де қолын көтеріп, ант беруімен сәйкес келген жетінші кернейдің үні арқылы бейнеленгендей, Құдай халқын мөрлеуді аяқтау да аяқталатынын айқындайды.

Даниялдың он екінші тарауындағы үш қырлы хабардың бірінші пайғамбарлық кезеңі мен соңғы пайғамбарлық кезеңі альфа мен омега белгісіне ие. Жетінші аяттағы бірінші кезең дәл сол кезеңнің соңын айқындайды, ал он екінші аят сол кезеңнің басталуын белгілейді. Жетінші және он екінші аяттардың ортасында 1989 жылғы ақырзаман уақытының тарихынан сынақ мерзімінің жабылуына дейінгі тарих бейнеленген. Жетінші аяттағы альфа кезеңінің және он екінші аяттағы омега тарихының ортасында жексенбілік заңнан Михаилдың орнынан тұруына дейінгі адамзаттың соңғы бүлігі бейнеленген, әрі ол Михаил орнынан тұратын дәл сол тараудың өзінде бейнеленген.

Орта кезеңдегі бүлік, ең алдымен, бүліктің сыртқы тарихы болып табылады, ал алғашқы отыз жыл — кейінгі 1260 кезеңінде бейнеленген сыртқы күштермен тікелей бетпе-бет келетін діни қызметкерлердің даярлануының ішкі тарихы.

Ортаңғы кезең еврей әліпбиінің он үшінші әрпінің бүлігін бейнелейді, әрі сынақ мерзімі әлі де созылып тұрған кезде жер планетасындағы ұлы қайшылықтың ақырғы шайқасын суреттегендіктен, ішкімен ұштасады. Оның сыртқы мен ішкінің үйлесімі — Хиддекел өзенімен және сондай-ақ Альфа мен Омеганың таңбасын иеленіп, ақиқаттың құрылымы

негізінде құрылған үш тараумен бейнеленген, Даниелдің соңғы аянының да хабары. Бірінші және соңғы тарау мәңгі жарқырайтын жұлдыздар ретінде бейнеленген Құдай халқының мөрленуін қарастырады. Бүлікке қатысты ортаңғы тарау он бірінші аятта бейнеленген сол бір тарихты 1290 жылмен теңестіріп көрсетеді; бұл — дәл сол құрылымның ортаңғы аяты.

Мәсіх Өзінің қолын пайғамбарлық құрылымның ішінде қолданғанда, ол көптеген шындықтарды бейнелейді, бірақ ол сондай-ақ Өз халқын бастап бара жатқан жолды да білдіреді. Иса Мәсіхтің аяны 2023 жылдың шілде айында мөрінен ашыла бастады. Сол мөрінен ашылу жеті күркіреудің мөрінен ашылуын және он екінші тарауда бейнеленген Даниялдың хабарын да қамтиды. Бұл мөрінен ашылу 1989 жылы басталып, жексенбілік заңмен аяқталатын қырықыншы аяттың жасырын тарихының ішінде жүзеге асады. Сол тарихта Құдай халқы мөрленетін болады, әрі олар Киелі Рухтың төгілуі арқылы мөрленеді. Киелі Рухтың соңғы төгілуі Аян кітабының сегізінші тарауында айқындалады, онда ол жетінші, демек, соңғы мөр ретінде бейнеленген. Яһуда руының Арыстаны жеті мөрмен мөрленген кітапты ашу үшін бесінші тарауда жеңіске жетті.

Алтыншы мөр алтыншы тараудың соңында, күнә үшін ара ағайындық енді болмайтын кезеңде кімнің тұра алатыны туралы сұрақ көтерді.

Өйткені Оның қаһарының ұлы күні келді; ал кім төтеп бере алады? Аян 6:17.

Келесі тарау, не келесі аят деуге де болады, жексенбілік заң дағдарысы кезінде Құдай Патшалығына жиналатын жүз қырық төрт мыңның мөрленуін және ұлы топты таныстырады. Жүз қырық төрт мың — алтыншы мөрдің сұрағына берілген жауап. Олар жетінші тарауда бейнеленгеннен кейін, сегізінші тарау жетінші әрі соңғы мөрдің ашылатынын айқындайды.

Ол жетінші мөрді ашқанда, көкте шамамен жарты сағаттай үнсіздік орнады. Сонда мен Құдайдың алдында тұрған жеті періштені көрдім; оларға жеті керней берілді. Тағы бір періште келіп, құрбандық үстелінің қасына тұрды; оның қолында алтын хош иісті зат түтеткіш бар еді; оған көп ладан берілді, сонда ол оны тақтың алдында тұрған алтын құрбандық үстелінің үстінде барлық әулиелердің дұғаларымен бірге ұсынсын деп. Сонда әулиелердің дұғаларымен бірге көтерілген ладанның түтіні періштенің қолынан Құдайдың алдына көтерілді.

Сонда періште хош иісті түтінсауытты алып, оны құрбандық үстелінің отымен толтырды да, жерге тастады; сонда дауыстар, күн күркіреулері, найзағайлар және жер сілкінісі болды. Аян 8:1–5.

Ишаяның алтыншы тарауында «шөк» ретінде бейнеленген, Уайт қарындас тазарудың нышаны деп таныған «от» құрбандық үстелінен алынып, жерге тасталады. Елуінші күн мейрамында көктен түскен «от» «от тілдері» түрінде бейнеленді. Леуі ұлдарын тазарту үшін Келісімнің Хабаршысы қолданатыны — «от».

““Оның қолында күрегі бар, Ол қырманын әбден тазартып, бидайын қамбаға жинайды”. Матай 3:12. Бұл тазарту кезеңдерінің бірі еді. Ақиқат сөздері арқылы сабан бидайдан

ажыратылып жатты. Өшкере етуді қабылдауға тым даңғой әрі өзін-өзі ақтайтын, кішіпейілділікке толы өмірді қабылдауға тым дүниені сүйгіш болғандықтан, көпшілігі Исадан теріс бұрылды. Бүгінде де көп адам дәл солай істеп жүр. Қапарнаумдағы мәжілісханада болған шәкірттер қалай сыналған болса, бүгін де жандар солай сыналуда. Ақиқат жүрекке жеткізілгенде, олар өз өмірлерінің Құдай еркіне сай келмейтінін көреді. Олар өз бойларында түбегейлі өзгеріс қажет екенін көреді; бірақ өзінен бас тартуды талап ететін сол істі мойнына алуға олар ықылассыз. Сондықтан күнәлары әшкереленгенде, олар ашуланады. Олар: ‘Бұл ауыр сөз; мұны кім тыңдай алады?’ — деп күңкілдеп, шәкірттердің Исаны тастап кеткеніндей, өздері де ренжіп кетіп қалады”. Ғасырлар аңсары, 392.

Илиястың құрбандығына көктен түскен нәрсе — от еді, сол сияқты Гедеонның періштеге ұсынған құрбандығына да от түсті. Тазарудың «оты» — Құдайдың Сөзі, өйткені киелі етілу дегеніміз — Оның Сөзімен қасиеттелу. Жетінші мөр алынғанда жерге тасталатын «от» жетінайғаймен бейнеленген оқиғалардың соңғы әрі кемелді орындалуы кезінде, Даниялдың он екінші тарауындағы соңғы күндерге дейін мөрленіп қойылған үш пайғамбарлық кезеңмен расталған, жетінші кернейдің үні естілетін кезде, соңғы күндерде мөрі ашылатын пайғамбарлық хабардың құдіретпен бекітілуін білдіреді.

Адамзатқа берілген сынақ мерзімі аяқталар қарсаңында ашылатын Иса Мәсіхтің Аян кітабына жеті күн күркіреуінің ашылуы, жетінші мөрдің алынуы, Даниял кітабының он екінші тарауының ашылуы және Даниял он бірінші тарауының қырқыншы аятының жасырын тарихының ашылуы кіреді; дәл сол тарихта періште ақ зығыр киім киген Адамнан осы ғажайыптардың соңы не болатынын сұраған еді.

Зығырдан тігілген киімдегі Ер жауап беріп былай деді: 2023 жылдың шілдесіндегі кідіру уақытының қорытындысына жеткен кезде, сендер жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихына жеткен боласыңдар.

Сондай-ақ ол былай деді: Аян кітабының он бірінші тарауындағы үш жарым нышандық күннің соңында, 1798 жылғы ақырзаман уақытымен бейнеленгендей, Даниял кітабынан бір пайғамбарлық хабардың мөрі ашылар еді. Үш жарым нышандық күннің соңында ашылатын бұл шындық дәл Даниял кітабындағы Даниял кітабының мөрленуі мен мөрінің ашылуын айқындап, анықтайтын сол тоғыз аяттың өзінде орналасқан болар еді.

Бұл мәселелерді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Мәсіх осы жерге келген кезде, ұрпақтан-ұрпаққа беріліп келген салт-дәстүрлер мен Жазбалардың адами түсіндірмесі адамдардан Исадағы ақиқатты жасырды. Ақиқат дәстүрдің қалың қабатының астында көміліп қалды. Қасиетті жазбалардың рухани мәні жоғалды; өйткені адамдар өздерінің сенбеушілігімен көктегі қазынаның есігін жауып тастады. Жер бетін түнек басты, ал халықтарды қалың қараңғылық қаптады. Ақиқат көктен жерге назар салды; бірақ еш жерде Құдайлық мөрдің ізі көрінбеді. Өлімнің кебініндей түнерген мұң жердің бетін тұтас жайлады.

«Бірақ Яһуда руының Арыстаны жеңіске жетті. Ол Құдайдың тәлім кітабын жауып тұрған мөрдi ашты. Өлемге пәк, қоспасыз ақиқатқа көз салуға рұқсат етілді. Қараңғылықты ысырып, адасуды тойтару үшін Ақиқаттың Өзі көктен түсті. Көктен осы дүниеге келетін әрбір адамды нұрландыратын жарықпен бірге бір Ұстаз жіберілді. Білімді, пайғамбарлық сөздің сенімді куәлігін ынтамен іздеп жүрген ерлер мен әйелдер болды, ал ол келгенде, ол қараңғы жерде жарқыраған нұр іспетті болды». Spalding Magan, 58.

«Кітапшылар мен парызшылдар Жазбаларды түсіндіретіндерін мәлімдеді, бірақ оларды өздерінің жеке көзқарастары мен дәстүрлеріне сай түсіндірді. Олардың әдет-ғұрыптары мен қағидалары барған сайын қатаң әрі ауыр талапшыл бола түсті. Өзінің рухани мағынасында қасиетті Сөз халық үшін түсінігіне жабық, мөрленген кітаптай болды». Signs of the Times, 1905 жылғы 17 мамыр.